

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17CoCsp/40/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8321203893
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8321203893.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Burešovej a členov senátu JUDr. Moniky Juskovej a JUDr. Eduarda Valenčina, v spore žalobcu: V. Y., K.. XX.XX.XXXX, O. G. XX, XXX XX Z., právne zastúpeného: Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s.r.o., so sídlom Kuzmányho 29, 040 01 Košice, IČO: 47 234 466, proti žalovanému: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, právne zastúpenému: Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom 1.mája 173/11, 911 01 Trenčín, IČO: 47 234 679, o primerané finančné zadostučinenie vo výške 420,- eur, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Humenné, č. k. 13Csp/78/2021-85 zo dňa 17. marca 2022 takto

rozhodol:

Mení rozsudok tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 100 eur, v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku a v prevyšujúcej časti žalobu zamietá.

Priznáva žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného aj odvolacieho konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške trov bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Humenné (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol:
I. Žalovaný je p o v i n ý zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 420,- eur v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd žalobcovi p r i z n á v a právo na náhradu trov konania vo vzťahu k žalovanému v rozsahu 100% s tým, že o samotnej výške trov bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením súdneho úradníka.

2. Prvoinštančný súd tak rozhodol, o žalobe ktorou sa žalobca domáhal zaplataenia primeraného finančného zadostučinenia vo výške 420,- eur a nahradenia trov konania. Uplatnený nárok odôvodnil žalobca tým, že ako spotrebiteľ uzavrel žalovaným ako dodávateľom dňa 30.01.2015 zmluvu o hotovostnom úvere a o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX. Z dôvodu bezúročnosti a bezpoplatkovosti predmetnej zmluvy bol žalobca povinný veriteľovi uhradiť iba finančné prostriedky poskytnuté na základe predmetnej úverovej zmluvy (istinu poskytnutého úveru). Vzhľadom na to, že žalobca veriteľovi uhradil finančné prostriedky, ktoré značne prevýšili poskytnuté plnenie zo strany veriteľa, na strane veriteľa došlo k bezdôvodnému obohateniu, ktorého vydania sa žalobca domáhal v konaní vedenom Okresným súdom Humenné pod sp. zn.: 9Csp/25/2020. Rozsudkom Okresného súdu Humenné v tejto veci zo dňa 03.05.2021, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov zo dňa 12.10.2021, sp. zn.: 3CoCsp/27/2021, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 22.10.2021, bola žalovanému uložená povinnosť vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 1.031,79 eura spolu s príslušenstvom. Vzhľadom na to, že žalobca bol v základnom konaní úspešný na základe § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, mu vzniklo právo na primerané finančné

zadosťučinenie. S prihliadnutím na skutočnosť, že zo strany žalovaného došlo k neprijateľnému konaniu už na počiatku ich zmluvného vzťahu a toto vyústilo do náročného konania pred všeobecným súdom, kde spotrebiteľ obhajoval svoje porušené práva, považoval žalobou navrhnutú sumu za primeranú.

3. Súd prvej inštancie vydal v tejto veci dňa 09.12.2021 platobný rozkaz č. k. 13Csp/78/2021-38, proti ktorému podal žalovaný odpor. Uviedol, že so žalobou nesúhlasí, rozporuje výšku žalovanej sumy, nakoľko nárok žalobcu na primerané finančné zadosťučinenie považuje za neopodstatnený. Dôvodom je, že žalobca v podanej žalobe nepreukázal, ktoré konkrétne ustanovenie zákona o ochrane spotrebiteľa, a ktoré konkrétne ustanovenia osobitného právneho predpisu žalovaný svojim konaním porušil. Je nesporné, že Okresný súd Humenné rozsudkom č. k. 9Csp/25/2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 3CoCsp/27/2021, zaviazal žalovaného vydať bezdôvodné obohatenie vo výške 1.031,79 eura s príslušenstvom. Uvedené rozhodnutie však nemožno považovať za úspešné uplatnenie porušenia práv alebo povinností ustanovených zákonom o ochrane spotrebiteľa. Žalovaný má totiž za to, že nie každé rozhodnutie súdu, ktorým súd rozhodol v prospech spotrebiteľa v súdnom konaní, možno považovať za úspešné uplatnenie porušenia práv alebo povinností ustanovených zákonom o ochrane spotrebiteľa a osobitnými predpismi. Predmetom konania vedeného pod sp. zn. 9Csp/25/2020 nebolo uplatnenie porušenia práv alebo povinností, ale výlučne vydanie bezdôvodného obohatenia. Z toho žiadnym logickým výkladom nemožno dospieť k záveru, akého porušenia práv alebo povinností ustanovených zákonom č. 250/2007 Z.z. a osobitnými predpismi sa žalovaný voči žalobcovi dopustil. Vyplatenie žalovanej sumy vo výške 420,-eur považuje za nedôvodné, nepreukázané a v rozpore s cieľom normy, ktorú zákonodarca primeraným finančným zadosťučinením sledoval. Žalovaný navrhol, aby súd platobný rozkaz zrušil a nariadil vo veci pojednávanie, resp. žalobu ako nedôvodnú zamietol a priznal žalovanému náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia.

Žalobca sa k odporu žalovaného vyjadril podaním zo dňa 11.02.2022, v ktorom uviedol, že žalovaný ako dodávateľ nekonal v súlade so spotrebiteľským právom. Pri uzatváraní zmluvy, ako aj počas trvania zmluvného vzťahu neustále vyzýval žalobcu na plnenia, na ktoré nemal nárok. V dôsledku uvedeného je teda zrejmé, že zo strany žalovaného došlo k porušeniu práv spotrebiteľa, resp. k porušeniu povinností dodávateľa, čím je daný predpoklad pre priznanie nároku na primerané finančné zadosťučinenie podľa § 3 ods. 5) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. V prejednávacom prípade teda je zrejmé, že žalobca sa podanou žalobou dôvodne domáha nároku na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia, keďže v konaní vedenom Okresným súdom Humenné pod sp. zn.: 9Csp/25/2020 sa domáhal ochrany svojich spotrebiteľských práv a bol v ňom úspešný. K výške uplatneného primeraného finančného zadosťučinenia žalobca uviedol, že táto predstavuje iba nepatrné finančné zadosťučinenie v porovnaní so sumou, ktorú sa žalovaný snažil od spotrebiteľa nezákonne vymôcť a o ktorú sa žalovaný aj skutočne bezdôvodne obohatil.

Prvoinštančný súd uznesením č. k. 13Csp/78/2021-48 zo dňa 04.01.2022 podľa § 266 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z. z. - Civilný sporový poriadok (CSP) zrušil vydaný platobný rozkaz.

4. Prvoinštančný súd mal na základe vykonaného dokazovania za jednoznačne preukázané, že v konaní vedenom na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 9Csp/25/2020 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3CoCsp/27/2021, žalobca úspešne uplatnil svoje právo ako spotrebiteľ. V tomto základnom konaní rozhodol súd o vydaní bezdôvodného obohatenia zo zmluvy o hotovostnom úvere a revolvingovom úvere zo dňa 30.01.2015, ktorú uzatvoril žalobca ako dlžník-spotrebiteľ so žalovaným ako veriteľom-dodávateľom, predmetom ktorej bolo poskytnutie finančných prostriedkov vo výške 2.600,-eur. Žalovaný už pri uzatváraní zmluvy porušil práva žalobcu ako spotrebiteľa na všeobecnú ochranu pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami, nekalými obchodnými praktikami, práva na pravdivé a úplné informácie o zmluvnom vzťahu a práva na konanie dodávateľa s odbornou starostlivosťou vo vzťahu k spotrebiteľovi. Porušenie týchto práv spočíva najmä v tom, že žalovaný ako veriteľ - dodávateľ predložil žalobcovi ako dlžníkovi - spotrebiteľovi zmluvu, ktorá neobsahovala obligatórne náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. c), f), j) zákona o spotrebiteľských úveroch. V dôsledku uvedeného mal súd za preukázané, že zo strany žalovaného došlo k porušeniu práv spotrebiteľa, resp. k porušeniu povinností dodávateľa, čím je daný predpoklad pre priznanie nároku na primerané finančné zadosťučinenie podľa ustanovenia § 3 ods. 5) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa.

Práva žalobcu boli nepochybne porušené, o čom svedčí úspech v spore v základnom konaní a už to vytvára právny rámec pre uplatnenie si nároku na primerané finančné zadosťučinenie, keďže vychádza priamo zo znenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Je preto možné vyvodiť, že samotné úspešné uplatnenie porušenia práva vytvára rámcový právny základ pre uplatnenie si práva na primerané finančné zadosťučinenie, ktorého výška je už na posúdení súdu. Prvoinštančný súd mal

zato, že žalobcom požadované finančné zadosťučinenie vo výške 420,- eur, zodpovedá svojmu účelu, teda poskytuje žalobcovi satisfakciu a odradí dodávateľa od porušovania práv spotrebiteľa

5. Proti tomuto rozsudku v celom rozsahu podal odvolanie žalovaný. V odvolaní namietal, že rozhodnutie prvoinštančného súdu považuje za nedôvodné a nepodložené v priznanej výške. Uviedol, že spotrebiteľove práva a povinnosti úverovou zmluvou uzatvorenou so žalovaným neboli žiadnym spôsobom poškodené. Predmetom konania vedeného pod sp. zn. 9Csp/25/2020 bolo výlučne vydanie bezdôvodného obohatenia, o ktorom rozhodol konajúci súd vydaním rozsudku v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov, sp. zn. 3CoCsp/27/2021, čo v žiadnom prípade nemožno vyhodnotiť ako úspešné uplatnenie porušenie práv a povinností. Žalobca vo svojej žalobe neuviedol, akým spôsobom mal žalovaný práva alebo povinnosti žalobcu ako spotrebiteľa poškodiť. Zo strany žalobcu ide len o konštatovanie toho, že uzatvorená úverová zmluva nemá náležitosti podľa § 9 ods.2 zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Vo vzťahu k primeranému finančnému zadosťučineniu žalovaný namietal, že žiadna škoda spotrebiteľovi nevznikla, ale ako výhodu získal bezúročný a bezpoplatkový úver, ktorý by mu neposkytla žiadna banka ani iná inštitúcia. Pri priznaní ešte aj ďalšieho umelo navýšeného primeraného finančného zadosťučinenia by sa z poskytovania úverov stala príjmová činnosť pre spotrebiteľov, ktorým by sa ešte aj platilo za poskytnutie úveru. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia nemôže slúžiť na finančné obohatenie sa žalobcu resp. na kompenzáciu jeho majetkovej škody, ale v danom prípade musí zostať na úrovni a vo funkcii účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Žalovaný navrhol, aby odvolací súd predmetné rozhodnutie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, prípadne aby rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu zamietne a prizná žalovanému náhradu trov konania a právneho zastúpenia.

6. Žalobca sa vyjadril k odvolaniu žalovaného. Vo vyjadrení uviedol, že už pri uzatváraní úverovej zmluvy, ktorej sa dané konanie týka, došlo zo strany žalovaného k porušeniu práva žalobcu ako spotrebiteľa na ochranu pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami, nekalými obchodnými praktikami, práva na pravdivé a úplné informácie o zmluvnom vzťahu, ako aj práva na konanie dodávateľa s odbornou starostlivosťou vo vzťahu k spotrebiteľovi.

7. Žalovaný sa k vyjadreniu žalobcu nevyjadril.

8. Odvolací súd v rámci kompetencií vyplývajúcich z ust. § 34 CSP preskúmal napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario a zistil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie nie je správne. Neexistujú podmienky pre potvrdenie napadnutého rozsudku, ale ani pre zrušenie napadnutého rozsudku, a preto ho odvolací súd podľa § 388 CSP zmenil.

9. Podľa ust. § 388 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

Podľa ust. § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, vrátane vydania bezdôvodného obohatenia, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi.

10. Predmetom uplatneného nároku je nárok na primerané finančné zadosťučinenie. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Ako to vyplýva zo skutkových okolností zistených prvoinštančným súdom, žalobca inicioval konanie pred Okresným súdom Humenné (rozsudok Okresného súdu

Humenné, sp. zn. 9Csp/25/2020 zo dňa 03.05.2021 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov, sp. zn. 3CoCsp/27/2021 zo dňa 12.10.2021, ktorý nadobudol právoplatnosť 22.10.2021). V tomto konaní úspešne uplatnil svoje práva vyplývajúce z porušenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, keď prvoinštančný súd konštatoval absenciu obligatórnych zákonných náležitostí, v dôsledku čoho bol poskytnutý úver bezúročný a bez poplatkov a bolo mu priznaná bezdôvodné obohatenie vo výške 1.031,79 eura s príslušenstvom. Uvedená okolnosť predstavuje splnenie podmienok pre uplatnenie primeraného finančného zadosťučinenia.

11. Určenie výšky primeraného finančného zadosťučinenia uplatneného podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. je vecou úvahy súdu a závisí v každom jednom prípade od individuálnych okolností, ktoré sa zistia v priebehu konania. Je potrebné uviesť, že v konaní je žalobca ako spotrebiteľ zastúpený právnym zástupcom, preto stráca pozíciu slabšej strany sporu. Ďalej je potrebné prihliadnúť na to, že pri uplatňovaní nároku žalobca musí v žalobe tvrdiť nielen základ uplatňovaného nároku, ale musí uviesť aj okolnosti, na základe ktorých sám uvážil, že jeho nárok je daný práve vo výške 420,- eur. Žalobca v žalobe uviedol, že uplatňovaný nárok na primerané finančné zadosťučinenie si uplatňuje z dôvodu, že v konaní pred Okresným súdom Humenné pod sp. zn. 9Csp/25/2020 sa úspešne domohol rozhodnutia o tom, že boli porušené jeho spotrebiteľské práva. Tvrdil, že tohto dôvodu si uplatňuje výšku primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 420,- eur, ktorá predstavuje zadosťučinenie za bezdôvodné obohatenie vo výške 1.031,79 eura. Primerané finančné zadosťučinenie podľa § 3 ods. 5 zákona vychádza pri určovaní výšky z úvahy súdu so zreteľom na všetky okolnosti prípadu. Zákon nestanovuje pre výšku tohto nároku žiadne kritériá, ktoré je potrebné v priebehu konania zohľadniť. Princíp primeranosti sa aplikuje na konkrétnu situáciu, na konkrétnu vec, ktorá je prejednávaná a primeranosť predstavuje takú mieru nároku, ktorá práve zodpovedá, resp. vyhovuje istým okolnostiam, požiadavkám, podmienkam a kritériám a výška primeraného nároku je adekvátna, resp. úmerná a odôvodňovaná individuálnymi okolnosťami prípadu a musí byť spravodlivá. Primeranosť sa vzťahuje na výšku zadosťučinenia, teda nároku, ktorý má kompenzovať ujmu nemateriálnej povahy. Pre priznanie práva na zadosťučinenie spotrebiteľa, ktorý úspešne uplatnil na súde porušenie práva alebo povinnosti v zmysle § 3 ods. 5 tretia veta zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, je rozhodujúcim kritériom primeranosť požadovaného zadosťučinenia; jeho konkrétnu výšku určuje súd úvahou so zreteľom na okolnosti každého jednotlivého prípadu (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 30. júna 2022, sp. zn. 7 Cdo 92/2021). Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia nie je sankcionovať žalovaného ako dodávateľa. V prejednáwanej veci neboli žalobcom preukázané žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali priznanie finančného zadosťučinenia vo výške 420,-eur. Preto pri určení výšky primeraného finančného zadosťučinenia odvolací súd prihliadol najmä na okolnosti, za ktorých došlo k porušeniu spotrebiteľských práv žalobcu a závažnosť ich porušenia. Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že žalobca uzavrel zmluvu, ktorá podľa právoplatného rozsudku nemala všetky zákonom predpísané náležitosti. Žalobca pri uhrádzaní úveru uhradil v prospech veriteľa viac o 1.031,79 eura. Odvolací súd považoval za dôvodné kompenzovať podanie žaloby na vydanie bezdôvodného obohatenia a znášať zo strany žalobcu určité obdobie, počas konania, neistotu z výsledku sporu. Odvolací súd nemal dôvod považovať za zásah do nemajetkovej sféry žalobcu ako spotrebiteľa, rozsah, ktorý predstavuje primerané finančné zadosťučinenie vo výške 420 eur. Odvolací súd preto považuje za spravodlivé primerané finančné zadosťučinenie sumu vo výške 100 eur, pretože neexistujú spravodlivé dôvody na priznanie vyššej náhrady. Žiadne iné dôvody tvrdené neboli.

12. Odvolací súd napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu zmenil podľa § 388 CSP, keďže neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie a ani na jeho zrušenie.

13. O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 2 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. Predmetom konania je nárok na primerané finančné zadosťučinenie, výška ktorého závisí od úvahy súdu. V takom prípade plne úspešná strana sporu je tá strana, ktorá uplatnila dôvodne nárok čo do základu. V priebehu konania bolo jednoznačne preukázané, že základ uplatneného nároku úspešne uplatnil žalobca, preto mu patrí nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu s prisúdenou výškou nároku. O výške tejto náhrady trov konania bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením podľa § 262 ods. 2 CSP.

14. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.